

Dag 36, zaterdag 28 april 2018. Dit was de saaiste dag van de Camino tot nu toe. Het begin van de tocht van vandaag was nog wel aardig, een paar Nederlanders herkenden de Jacobsschelp en vertelden dat ze de tocht volgend jaar vanuit Saint-Jean-Pied-de-Port gaan maken. Het was verder nog opvallend rustig in de straten van Parijs. En dat bleef het ook de rest van de dag. De route ging ook langs weinig interessante gebouwen. Het merendeel daarvan staat toch in het centrum of ten Noorden daarvan. De sfeer rond vandaag is ook anders. Voor het eerst ga ik vandaag lopen en dan met het OV terug naar het hotel. Ik heb nog wel mijn rugzak gewoon ingepakt en omgedaan, toch liep het anders dan normaal. Of misschien heeft het te maken met de moeheid die ik voel vandaag, vannacht ook niet zoveel geslapen, terwijl het een heerlijk bed is. Onderweg nog wel een paar leuke dingen gezien. Laat je auto nooit te lang in Parijs geparkeerd staan. En even verderop een soort van vrijmarkt met antiek en prullaria, toch nog wat extra Koningsdag gevoel. Het kan ook niet alle dagen feest zijn, ik geef er maar gewoon aan toe. Morgen een echte rustdag, met bezoek uit Nederland, van Hennie, die met de trein op doortocht is om 1 mei aan de voet van de Pyreneeën haar Camino te beginnen! Daar word ik weer wel blij van! En dan na morgen zo snel mogelijk weer het Camino-ritme oppakken, waar ik inmiddels al zo aan gewend was... Na zo'n 4 à 5 dagen is Chartres de eerstvolgende stad, daartussen de Franse natuur en dorpjes. Ik kijk alweer uit naar het ritme van eten, lopen, voorraad aanvullen en slaapplek zoeken. Wat dat betreft heb ik het mezelf misschien wel iets te gemakkelijk gemaakt in Parijs...

